



## **CABINET DE AVOCAT**

### **DOMNULE PREȘEDINTE,**

Subscrisa ,  
prin lider de asociere

cu sediul social în oraș  
înregistrată la ONRC sub

reprezentată legal prin Administrator d-nul  
Ștefan Ion și convențional prin avocat , formulăm și vă înaintăm, în  
considerarea dispozițiilor consacrate de art. 29 și următoarele din Legea nr. 101 /  
2016 și în contradictoriu cu :

- Compania Națională Administrația Canalelor Navigabile S.A cu sediul în loc.  
Agigea, str. Ecluzei, nr. 1, jud. Constanța, înregistrată la ONRC sub nr. J13 / 2361 /  
1998, CUI 11087755 (în continuare entitatea contractantă).

prin lider de , cu sediul în  
, înregistrată la ONRC sub nr.  
(în continuare Asocieria),

prin lider de

, înregistrată la ONRC sub

, cu sediul în mun.

, înregistrată la ONRC sub nr.  
prezenta

### **PLÂNGERE**

Împotriva Deciziei nr. 1653 / C9 / 1602 din data de 16.06.2025, pronunțată de  
Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (în continuare CNSC / Consiliul) în  
dosarul nr. 1602 / 2025 și comunicată nouă la data de 23.06.2025, sens în care  
adresăm onoratei Curți respectuoasa rugămintă ca prin hotărârea ce o va pronunța  
să dispună modificarea în parte a deciziei ce face obiectul prezentei căi de atac în  
sensul respingerii contestației formulate de

- prin lider de asociere  
solicitări la formularea cărora au fost avute în vedere considerentele de fapt și de  
drept ce se succed .

Prin contestația dedusă spre soluționare Consiliului Asocieria a învederat o  
serie de motive pentru care, în accepțiunea acesteia, s-ar impune anularea  
rezultatului procedurii și obligarea entității contractante la adoptarea de măsuri în  
vederea restabilirii legalității, inclusiv în sensul reevaluării ofertelor celorlalți  
participanți la procedură, astfel :

- modalitatea în care entitatea contractantă a dat relevanță dispozițiilor art.  
231, alin. (6) din Legea nr. 99 / 2016 [punctele A) și B) ale contestației],
- faptul că entitatea contractantă nu ar fi solicitat ofertanților clasăți pe locurile  
I, III și IV clarificări, criticile subsumându-se numai următoarelor [punctul I)  
contestație] :

- caracterul aparent neobișnuit de scăzut al valorilor ofertelor financiare,
  - modalitatea de determinare a indemnizației pentru concediul de odihnă cuvenit salariaților,
  - modalitatea de determinare a cotei de cheltuieli indirecte,
  - modalitatea în care liderul de asociere,
- , a avut în vedere respectarea dispozițiilor Legii nr. 448 / 2006,

• faptul că ofertanții clasati pe locurile I, III și IV nu au anexat propunerilor tehnice documentele suport ce fac dovada îndeplinirii condițiilor din documentația de atribuire [punctul I) contestație].

Ulterior, prin Notele scrise înaintate CNSC la data de 22.05.2025, dincolo de răspunsurile punctuale date susținerilor noastre din cererea de intervenție și, pe de altă parte, aprecierilor entității achizitoare expuse prin punctul de vedere formulat, s-a arătat : *Față de toate aspectele anterior menționate, apreciem că susținerile expuse în cuprinsul contestației formulate își păstrează pe deplin valabilitatea și sunt de natură a justifica solicitarea noastră privind admiterea contestației astfel cum aceasta a formulată și respingerea, pe cale de consecință, a cererii de intervenție formulate de asocierea .*

Mai apoi, prin Concluziile scrise înaintate Consiliului la data de 26.05.2025, au fost formulate o serie de motive de contestare noi ce vizau :

- faptul că, în accepțiunea contestatoarei, nominalizarea de către noi a unui număr de 97 de agenți de securitate nu ar fi suficient pentru acoperirea serviciului de pază,

- faptul că, în accepțiunea contestatoarei, în cuprinsul propunerii noastre financiare nu am fi făcut vreo referire la costuri suplimentare aferente dotărilor asigurate agenților de securitate (uniformă, baston sau tonfă, pulverizator de substanțe iritant-lacrimogene, mijloace de avertizare sonore și luminoase, mijloace de comunicare) .

Prin decizia supusă controlului de legalitate și temeinicie organul cu atribuții administrativ – jurisdicționale a dispus :

1. respingerea criticilor care priveau modalitatea în care entitatea contractantă a dat relevanță dispozițiilor art. 231, alin. (6) din Legea nr. 99 / 2016 [punctele A) și B) ale contestației],

2. respingerea criticilor care priveau caracterul aparent neobișnuit de scăzut al valorilor ofertelor financiare [punctul I) contestație],

3. respingerea criticilor care priveau modalitatea de determinare a indemnizației pentru concediul de odihnă cuvenit salariaților [punctul I) contestație],

4. respingerea criticilor care priveau modalitatea de determinare a cotei generale de cheltuieli indirecte,

5. admiterea criticilor care priveau modalitatea în care liderul de asociere,

, a avut în vedere respectarea dispozițiilor Legii nr. 448 / 2006 [punctul I) contestație], obligând entitatea contractantă la adoptarea de măsuri,

6. admiterea criticilor exhibate prin Concluziile scrise din 26.05.2025 care priveau faptul că nominalizarea de către noi a unui număr de 97 de agenți de securitate nu ar fi suficient pentru acoperirea serviciului de pază, obligând entitatea contractantă la adoptarea de măsuri,

7. admiterea criticilor exhibate prin Concluziile scrise din 26.05.2025 care priveau faptul că în cuprinsul propunerii noastre financiare nu am fi făcut vreo

referire la costuri suplimentare aferente dotărilor asigurate agenților de securitate (uniformă, baston sau tonfă, pulverizator de substanțe iritant-lacrimogene, mijloace de avertizare sonore și luminoase, mijloace de comunicare), obligând entitatea contractantă la adoptarea de măsuri .

Decizia supusă controlului de legalitate și temeinicie este una criticabilă sub următoarele aspecte :

**I)** În referire la admiterea criticilor contestatoarei care priveau modalitatea în care liderul de asociere, \_\_\_\_\_, a avut în vedere respectarea dispozițiilor Legii nr. 448 / 2006 [punctul I) contestație], obligând entitatea contractantă la adoptarea de măsuri .

Cu trimitere la chestiunea în discuție, prin Notele scrise înaintate Consiliului la data de 28.05.2025 am arătat :

După cum a arătat chiar contestatoarea, la data limită pentru depunerea ofertelor \_\_\_\_\_ avea un număr de angajați inferior celui pentru care era obligatorie angajarea de persoane cu dizabilități sau, în caz contrar, de a achita către bugetul de stat sume în conformitate cu prevederile art. 78, alin. (3) din Legea nr. 448 / 2016 .

Prin adresa înregistrată sub nr. 6347 din 19.03.2025 entitatea contractantă ne-a solicitat o serie de clarificări, la punctul 4, alin. (2) al răspunsului nostru arătându-se : *În cazul în care oferta Asocierea*

*va fi declarată câștigătoare, declarăm pe proprie răspundere că vom angaja persoane cu handicap, structura tarifului ofertat nu va suferi modificări .*

După cum am arătat prin cererea noastră de intervenție :

- în cursul procedurii inițiate de aceeași entitate contractantă prin anunțul de participare nr. 8223 / 15.04.2022, prin declarația datată 03.07.2022

a arătat : *De asemenea, declarăm pe proprie răspundere că vom respecta prevederile art. 78 alin.(2) din Legea nr. 448/2006 .... iar numărul de persoane încadrate în grad de handicap angajate și declarate în ofertă se va menține constant și fără fluctuații pe întreaga perioadă de derulare a contractului astfel încât să beneficiem de facilitățile fiscale acordate de lege."*

- în considerentele Deciziei nr. 2961 / C9 / 3259 din data de 15.12.2023, definitivă prin sentința civilă nr. 7 / 15.01.2024, pronunțată de Curtea de apel Constanța în cauza ce a făcut obiectul dosarului înregistrat sub nr. 772 / 36 / 2023 s-a reținut, printre altele : *"Suplimentar, s-a depus (de către*

*- n.n.) DECLARAȚIE, conform căreia s-a declarat pe proprie răspundere că, în cazul în care vor fi declarați câștigători ai procedurii de atribuire a contractului sectorial „SERVICII DE PAZA CIVILĂ FIXĂ SI PAZĂ PRIN PATRULARE AUTO LA OBIECTIVELE C.N.A.C.N.S.A.”, își vor menține structura ofertată pe toată durata derulării contractului, chiar și în situația în care numărul persoanelor titulare a certificatelor de încadrare în grad de handicap poate fi fluctuant."*

*Ergo :*

- în cadrul celor două proceduri la care am făcut referire, prin declarațiile date, \_\_\_\_\_ și-a asumat obligația de a angaja persoane cu dizabilități și, pe cale de consecință, nu va fi ținută a aduce la îndeplinire obligația impusă de art. 78, alin. (3) din Legea nr. 448 / 2006 și astfel va menține oferta financiară în forma în care aceasta a fost întocmită,

- prin declarația dată \_\_\_\_\_ și-a asumat obligația de a angaja persoane cu dizabilități și, pe cale de consecință, nu va fi ținută a aduce

la îndeplinire obligația impusă de art. 78, alin. (3) din Legea nr. 448 / 2006 și astfel va menține oferta financiară în forma în care aceasta a fost întocmită .

Credem că este lesne de observat, mai puțin pentru contestatoarele, că cele două situații sunt eminamente identice .

Pentru a aprecia drept întemeiate criticile contestatoarei Consiliul a reținut (fila 39, paragrafe 1 și 3) :

*Sunt juste susținerile asocierii reclamante, potrivit cărora la solicitarea adresată a argumentat cuantificarea cu 0 lei vizavi de componenta fondului de handicap, pe considerentul că liderul asocierii*

*nu se regăsește în situația obligației statuată de prevederile art. 78, alin. (2) din Legea nr. 448/2006 ...*

*Așadar, împrejurarea că așa cum a declarat asocieria reclamantă (intervenientă – n.n.) "În cazul în care oferta Asocieria*

*va fi declarată câștigătoare, declarăm pe proprie răspundere că vom angaja persoane cu handicap, structura tarifului ofertat nu va suferi modificări" nu este de natură a conduce la validarea obligațiilor care îi revin asocierii, în calitate de operator economic care trebuie să respecte dispozițiile Legii nr. 448/2016 .*

Cu titlu prealabil ceea ce impune a se observa este aceea că niciun moment Asocieria nu a înțeles să conteste aceea că în cadrul celor două proceduri anterioare derulate de aceeași entitate contractantă a înțeles să uzeze de aceeași modalitate de a-și asuma respectarea dispozițiilor legale incidente, respectiv printr-o declarație pe proprie răspundere .

Cu referire la aceeași declarație datată 03.07.2022 prin care

L. a arătat : *De asemenea, declarăm pe proprie răspundere că vom respecta prevederile art. 78 alin.(2) din Legea nr. 448/2006 .... iar numărul de persoane încadrate în grad de handicap angajate și declarate în ofertă se va menține constant și fără fluctuații pe întreaga perioadă de derulare a contractului astfel încât să beneficiem de facilitățile fiscale acordate de lege.",* revelăm domniilor voastre următoarele :

- *"În ceea ce privește susținerile contestatoarei ( – n.n.) potrivit cărora este nejustificată declarația asocierii referitoare la menținerea constantă și fără fluctuații pe întreaga perioadă de derulare a contractului a facilităților fiscale acordate de lege, fiind bazată pe prezumții nereale, Consiliul le va respinge ca nefondate . În procedurile de achiziție publică sunt solicitate astfel de declarații iar situațiile imprevizibile vizează orice ofertant participant la procedura de atribuire, inclusiv contestatoarea, eventuale modificări legislative sau modificări în structura societății pot intervenii independent de voința persoanelor vizate (persoane fizice/persoane juridice)" – Decizia CNSC nr. 1771 / C4 din 23.08.2022, pronunțată în dosarul nr. 1719 / 2022, definitivă prin sentința civilă nr. 184 / 23.09.2022, pronunțată de Curtea de apel Constanța în dosarul nr. 470 / 36 / 2022,*

- *"Fără a încerca o demontare a argumentației Contestatoarei, bazată pe aspecte subiective sau străine de prezenta, nu putem achiesa la opinia condorm căreia Comisia de evaluare ar fi trebui să nu dea relevanță unor declarații, cum este Declarația FN/03.07.2022 pentru respectarea prevederilor Art. 78 alin. 2 din Legea 448/2006 . Comisia de evaluare are obligația de a analiza toate documentele depuse în cadrul ofertei și nu le poate respinge argumentat de o prezumție sau incertitudine legislativă." (Punct de vedere entitatea contractantă în dosar CNSC nr. 1719 / 2022),*

- *"Cât privește conținutul declarației FN/03.07.2022, învedereăm Onoratului Consiliu că nu reprezintă motiv de respingere a ofertei noastre cu atât mai mult cu cât aceasta a fost solicitată expres de entitatea contractantă prin adresa nr. 13119/29.06.2022, după cum urmează : c) având în vedere că oferta de preț conține diminuări în baza facilităților legislative enumerate anterior, pe toată perioada derulării contractului, vă solicităm transmiterea unei declarații pe proprie răspundere din care să reiasă că valoarea totală ofertată se va menține în același quantum în condițiile în care ... numărul persoanelor angajate titulare ale certificatelor de încadrare în grad de handicap se menține și nu este fluctuant."* (Cerere intervenție

în dosar CNSC nr. 1719 / 2002) .

Văzând cele două Decizii ale Consiliului (nr. 2961 / C9 / 3259 din data de 15.12.2023 și nr. 1771 / C4 din data de 23.08.2022), ambele intrate în puterea autorității de lucru judecat prin sentințe ale Curții de apel Constanta, apare ca cel puțin inexplicabilă poziția aceluiași Consiliu care, infirmându-și de maniera cea mai expresă propriile aprecieri și considerente anterioare, a judecat cu dublă-măsură apreciind că declarația noastră pe proprie răspundere cu privire la respectarea dispozițiilor Legii nr. 448 / 2006 nu poate fi avută în vedere .

În egală măsură, nu putem să nu observăm reaua-credință și reaua-voință a Asocierii care, deși utilizează de o manieră constantă astfel de declarații pe propria răspundere, în cadrul prezentei proceduri vine și arată : *Mai întâi, subliniem că, în pofida susținerilor intervenientului, situația la care a făcut referire în cuprinsul cererii sale, respectiv cea privind depunerea unei declarații prin care își asumă obligația ca, în situația declarării ofertei sale drept câștigătoare, să se conformeze obligației prevăzute de art. 78 al. 2 din Legea nr. 448/2006, nu este de natură a înlătura obligația liderului asocierii de a avea în vedere și a contribuției reglementate de art. 78 al. 3 din același act normativ. (fila 7, paragraf 2 Concluzii scrise din data de 03.06.2025) .*

*Ergo*, cu trimitere la aceleași două Decizii ale Consiliului evocate *supra* credem cu tărie dar și cu temei că ne regăsim pe deplin în pezența așa – numitului efect pozitiv al autorității de lucru judecat și care își găsește exprimarea în prevederile art. 431, alin. (2) Cod de procedură civilă (*Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.*) și care instituie astfel principiul securității juridice al cărui efect este acela de a "acoperi" calitatea, stabilitatea și predictibilitatea legii și a jurisprudenței.

În jurisprudența CEDO conceptul de "securitate juridică" s-a afirmat ca principiu fundamental al drepturilor omului, cu referire specială la stabilitatea și irevocabilitatea drepturilor consacrate definitiv prin hotărâri judecătorești, cu titlu de lege, care numai pot face obiectul unor ingerințe legislative sau judiciare, fără a goli de conținut un alt principiu clasic al dreptului - autoritatea de lucru judecat și, mai nou, efectul pozitiv al lucrului judecat.

În egală măsură, conform jurisprudenței CJUE, produsă în special, în procedura trimiterii preliminare (art. 267 TFUE), principiul securității juridice presupune ca actele juridice să fie precise, aplicarea acestora previzibilă pentru justițiabili, astfel încât aceștia să poată cunoaște cu exactitate întinderea obligațiilor pe care aceste acte le impun (Ex.: Hotărârea în cauza C-144/14 din 09.07.2015, s.a.).

Jurisprudența, în viziunea celor două instanțe europene, a CCR, a ICCJ, și a doctrinei, trebuie să fie unitară constantă, căci *"atunci când în cauzele care conțin situații de fapt similare și în care sunt aplicabile aceleași dispoziții legale se adoptă*

hotărârii diferite, chiar opuse, se generează o jurisprudență neunitară sau divergentă, ceea ce afectează, în mod considerabil, securitatea relațiilor sociale, al cărei garant final este puterea judecătorească” (CEDO. Hotărârea din 02.11.2010, în cauza Ștefănică vs. România, M.Of. nr. 175/11.03.2011).

Existența unor posibile surse ale incertitudinii au fost constatate de CEDO în numeroase cauze, (Ex.: Păduraru c. România, 2005, s.a.), în care Curtea statuată că : *“în lipsa unui mecanism care să asigure coerența practicii instanțelor naționale, asemenea divergențe profunde de jurisprudență, ce persistă în timp și țin de un domeniu ce prezintă un mare interes social, sunt de natură să dea naștere unei incertitudini permanente și să diminueze încrederea publicului în sistemul judiciar, care reprezintă una dintre componentele statului de drept”*.

De asemenea, CEDO a evidențiat prezența unor cazuri de lipsă de previzibilitate în situații de incoerență legislativă (Viașu c. României, 2008 și Străin și alții, Păduraru, Porțeanu, Radu), generate de modificările repetate, care *“au creat un climat de incertitudine juridică”*, cat și un *“echivoc al situațiilor juridice incerte”*, având un caracter sistematic, pe fondul *“imperfecțiunii”* în ordinea juridică internă și al *“disfuncționalității legislației române”*, în anumite materii.

În doctrina recentă (*“Pandectele Române nr. 4/2017, prof. Gabriela Răducanu*) s-au subliniat unele particularități ale identității de chestiune litigioase, atunci când nu sunt întrunite condițiile privind lucru judecat, *“fapt care obligă instanța sesizată cu cel de-al doilea litigiu să țină seama de ceea ce s-a decis deja în prima hotărâre”*.

Prin urmare, cea de-a doua instanță este ținută de dezlegarea dată prin hotărârea definitivă anterioară, ca de *“un act juridic (lucru judecat) pe care nu-l mai poate pune în discuție și nu-l mai poate tranșa diferit, acesta fiind punctul de pornire de la care își va putea dezvolta raționamentul juridic, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei”*.

Într-o altă lucrare se afirmă că : *“singura condiție impusă de legiuitor pentru a se invoca efectul pozitiv al lucrului judecat este de a exista o legătură între cele două litigii, fără a fi necesar ca litigiul să fie purtat între aceleași părți. De aici rezultă că efectul pozitiv al lucrului judecat are “valoarea creatoare”, în ceea ce privește jurisprudența într-o anumită materie, respectiv dezlegare de drept”* (Alexandru Suciu *“Excepțiile procesuale în Noul Cod de procedură civilă”*, U.J., 2012, p. 261).

Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție :

- Decizia civilă nr. 4100/2018 – secția I civilă : *“Pe de altă parte, există și efectul pozitiv al lucrului judecat, instituit prin dispozițiile art. 431 alin. (2) C. proc. civ., potrivit căruia oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă. După cum reiese din aceste prevederi legale, nu este necesar să existe tripla identitate de părți, obiect și cauză, ci este suficient ca în judecata ulterioară să fie adusă în discuție o problemă litigioasă care să aibă legătură cu ceea ce s-a soluționat anterior, așa încât aceasta să nu poată fi contrazisă, indiferent de calitatea soluției anterioare (dacă este sau nu corectă).”*

- Decizia nr. 2787/12.06.2014 – secția de contencios administrativ și fiscal : Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că efectul pozitiv al lucrului judecat se impune într-un al doilea proces care nu prezintă triplă identitate cu primul, dar care are legătură cu aspectul litigios dezlegat anterior, fără posibilitatea de a mai fi contrazis. În acest sens, Înalta Curte a precizat că puterea de lucru judecat, în forma prezumției, vine să asigure, din nevoia de ordine și stabilitate juridică, evitarea contrazicerilor între considerentele hotărârilor judecătorești. Presupunția nu

oprește judecata celui de-al doilea proces, ci doar ușurează sarcina probațiunii, aducând în fața instanței constatări ale unor raporturi juridice făcute cu ocazia judecății anterioare și care nu pot fi ignorate. În speță, Înalta Curte a reținut că printr-o decizie irevocabilă a curții de apel s-a statuat, pe cale incidentală, asupra legalității examenului la care face referire reclamantul, chestiune juridică care se dorește a fi tranșată și în cel de-al doilea litigiu. Prin urmare, Înalta Curte a apreciat că pronunțarea hotărârii anterioare lipsește de interes și de finalitate noua contestație ce are ca obiect examenul, astfel că, în mod corect, instanța de fond a dat eficiență prezumției de lucru judecat, respingând acțiunea reclamantului.

Reglementarea efectului pozitiv al autorității de lucru judecat, aspect deosebit de important, are drept scop prevenirea contrazicerilor dintre considerentele hotărârilor judecătorești.

Efectul pozitiv al autorității de lucru judecat funcționează, astfel cum s-a menționat anterior, atunci când în al doilea proces se pune o chestiune rezolvată printr-o hotărâre anterioară și nu presupune o identitate de acțiune, ci doar de chestiuni litigioase puse în discuție în cadrul celor două procese.

Atâta vreme cât aspectul litigios a fost consemnat și rezolvat în actul jurisdicțional anterior, indiferent că s-a făcut pe calea dispozitivului sau numai în considerente, înseamnă că el nu mai poate constitui obiect al analizei ulterioare proprii din partea instanței, impunându-se noii judecăți ca un *"dat ce nu poate fi ignorat"* (Codul de procedură civilă, comentat și adnotat, vol. I, ed. U.J., p. 1192-1193, de V.M. Ciobanu, s.a.).

Jurisprudența CCR a dat eficiență efectului pozitiv al lucrului judecat, privind, atât dispozitivul, dar, mai ales asupra considerentelor (decizia nr. 495/25.06.2020, par. 18), iar CEDO a statuat în mod constant, asupra imposibilității de a se contrazice hotărârile definitive anterioare și a necesității asigurării unei practici judiciare unitare (Ex. - Hotărârea în cauza Amurăriței vs. România, s.a.).

Mai mult decât atât, în mod constant CEDO a decis că instanțele sunt obligate să țină seama de constatările și dezlegările date de instanțe în procedurile anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri, constituind o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 (1) din Convenție .

**II)** În referire la admiterea criticilor exhibate prin Concluziile scrise din 26.05.2025 care priveau faptul că nominalizarea de către liderul de asocieri, [redacted], a unui număr de 97 de agenți de securitate nu ar fi suficient pentru acoperirea serviciului de pază, obligând entitatea contractantă la adoptarea de măsuri .

### **Primo**

Prin Notele scrise înaintate Consiliului la data de 28.05.2025 am arătat :

Procedând la analiza acestor critici și raportându-le la cele exhibate în cuprinsul contestației introductive urmează ca onoratul Consiliu să observe evidența, anume faptul că i se aduc în atenție aspecte, chestiuni și motive de contestare cu totul noi ce nu au fost avute în vedere la formularea contestației, astfel că ne regăsim pe deplin în ipoteza reglementată de art. 21, alin. (3) din Legea nr. 101 / 2016, potrivit cu care : *Este inadmisibilă prezentarea unor noi motive de contestare și/sau formularea unor noi capete de cerere pe calea concluziilor scrise sau orale ori a precizărilor la contestație ulterior termenului legal de formulare a acesteia.*

Cu privire la aceste aspecte Consiliul a reținut (fila 25, paragraf final Decizie) :

*Referitor la susținerile autoarei intervenției vizavi de pretinsa incidență a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 ... Consiliul constată netemeinicia acestora. În stabilirea acestei finalități, Consiliul are în vedere faptul că, în pofida celor expuse de intervenientă în cuprinsul notelor scrise, prin concluziile scrise depuse, asocierea contestatoare nu a invocat motive noi, ci a dezvoltat argumentele prezentate în susținerea motivelor inserate în contestația inițială .*

Nu trebuie decât să analizăm contestația introductivă și să o raportăm la conținutul celui de al doilea set de Concluzii scrise, anume cele înaintate Consiliului la data de 26.05.2025, spre a observa evidența anume faptul că, pentru prima dată, în cuprinsul acestor Concluzii se formulează critici vizând numărul de agenți de securitate necesar îndeplinirii contractului de achiziție publică, nicăieri în contestația introductivă nefăcându-se vrobire despre o astfel de situație, în totală contradicție cu susținerile contestatoarei potrivit cu care : ... *niciunul dintre argumentele pe care le-am prezentat în cuprinsul concluziilor scrise depuse la data de 26.05.2025 nu reprezintă motive noi care să nu poată fi analizate de Consiliul investit cu soluționarea contestației noastre* (fila 8, paragraf 5 Concluzii scrise din data de 03.06.2025) .

Mai mult decât atât, după cum am arătat și după cum de altfel a arătat și contestatoarea (fila 2, paragraf 1 Concluzii scrise din data de 26.05.2025), la art. IV.5.1 din Fișa de date a achiziției se precizează : *"Operatorii economici au obligația asigurării unui număr de 90 agenți de securitate, atestați conform Lege 333 / 2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, din care :"*

În egală măsură, potrivit Caietului de sarcini, Cap. 4 – Cerințe pentru asigurarea pazei (fila 8, paragraf 5) : *Ofertantul are obligația asigurării unui număr de 90 agenți de securitate, din care . "*

Văzând formulările utilizate de entitatea contractantă care, de maniera cea mai expresă cu putință, a înțeles să instituie în sarcina ofertanților obligația de a face dovada faptului că sunt în măsură a asigura un număr minim de agenți de securitate și nicidecum unul maxim, criticile contestatoarei apar ca fiind unele îndreptate nu împotriva rezultatului procedurii ci împotriva documentației de atribuire, cu atât mai mult cu cât, după momentul publicării anunțului de participare de către entitatea contractantă, contestatoarea nu a înțeles să solicite entității contractante clarificări sub acest aspect .

### **Secundo**

Premisa de la care a pornit contestatoare, îmbrățișată și de către Consiliu, în sensul că asociatul . va aduce la îndeplinire obligațiile ce-i vor incumba conform contractului de achiziție publică cu un număr de numai 97 de agenți de securitate, este una eminemente eronată și aceasta deoarece din modalitatea în care au fost edictate art. IV.5.1 din Fișa de date a achiziției și Cap. 4, paragraf 5 din Caietul de sarcini se deduce cu suficiență aceea că entitatea contractantă a instituit în sarcina ofertanților numai obligația de a face dovada posibilității asigurării unui număr minim de 90 de agenți de securitate și nicidecum aceea de a presta serviciile cu un număr fix de agenți de securitate .

Interpretând de altă manieră aceste dispoziții din documentația de atribuire, respectiv în sensul că numărul de agenți avut în vedere de entitatea contractantă pentru prestarea serviciilor ar fi unul fix și nu unul minim, ar presupune că, atât timp cât Asocierea și-a asumat îndeplinirea contractului cu un număr cu mult superior celui de 90 de agenți de securitate impus de entitatea contractantă, însăși oferta Asocierii ar fi una neconformă în lumina prevederilor art. 143, alin. (3), lit. a)

din Normele aprobate prin H.G. nr. 394 / 2016 (*În condițiile art. 228 alin. (5) din Lege (Legea nr. 99 / 2016 – n.n.), oferta este considerată neconformă în următoarele situații : a) nu satisface în mod corespunzător cerințele caietului de sarcini;*) .

Aceeași interpretare, în sensul că entitatea contractantă nu a avut în vedere prestarea serviciilor cu un număr fix de 90 de agenți de securitate ci numai faptul că ofertanții sunt ținuti a face dovada unui număr minim de 90 astfel de agenți, transpare ca fiind una corectă și aceasta deoarece, interpretând de o manieră restrictivă prevederile documentației de atribuire, dintr-un simplu calcul matematic, s-ar ajunge la concluzia că fiecare dintre cei 90 de agenți ar urma să efectueze un număr de 60,83 ore în fiecare săptămână de lucru (30 posturi x 24h/zi x 365 zile / an = 262.800 ore / an ; 262.800 ore / an : 48 săptămâni / an : 90 agenți = 60,83 ore / săptămână / agent), ceea ce în mod evident contravine prevederilor statuate de art. 114, alin. (1) din Codul muncii (*Durata maximă legală a timpului de muncă nu poate depăși 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare.*) [Notă – s-au avut în vedere numai 48 de săptămâni într-un an și nu 52 date fiind prevederile art. 114, alin. (5) și cele ale art. 145, alin. (1), ambele din Codul muncii] .

**III)** În referire la admiterea criticilor exhibate prin Concluziile scrise din 26.05.2025 care priveau faptul că în cuprinsul propunerii noastre financiare nu am fi făcut vreo referire la costuri suplimentare aferente dotărilor asigurate agenților de securitate (uniformă, baston sau tonfă, pulverizator de substanțe iritant-lacrimogene, mijloace de avertizare sonore și luminoase, mijloace de comunicare), obligând entitatea contractantă la adoptarea de măsuri .

Opinăm că se impune ca domniile voastre să observați incoerența considerentelor căroră Consiliului le-a dat relevanță cât și caracterul vădit contradictoriu al acestora .

Astfel, atunci când analizează criticile contestatoarei care priveau modalitatea de determinare a cotei generale de cheltuieli indirecte Consiliul reține (fila 41, paragrafe 4 și 5 Decizie ; fila 42, paragraf 6 Decizie) :

*“Din lecturarea formularelor puse la dispoziție de entitatea achizitoare Consiliul reține că ..., prin documentația de atribuire nu s-a solicitat/detaliat modul în care a fost determinată cota de cheltuieli indirecte și nici cota de profit, achizitoarea a explicat faptul că nu este reglementată o limită minimă generală impusă prin lege pentru aceste costuri în cadrul contractelor sectoriale sau al altor tipuri de contracte.*

*Modul de calcul realizat de contestatoare nu va fi reținut de Consiliu în soluționare ca fiind un reper în analizarea criticii aduse, Consiliul apreciază că valoarea cheltuielilor indirecte și a profitului se stabilește de fiecare ofertant în parte, iar legislația în materia achizițiilor sectoriale nu se impune o valoare minimă a a acestora, relevant fiind caracterul oneros al contractului de achiziție sectorială astfel că nu pot fi reținute susținerile contestatoarei referitoare la un pretins caracter nesustenabil al acestora.*

.....  
*În raport de cele mai sus reținute se constată caracterul nefondat al criticii aduse privind cuantumul cheltuielilor minime obligatorii.”*

Deși, după cum arată însăși contestatoarea în contestația inițială (fila 8, paragraf 1) în categoria cheltuielilor indirecte este inclus și *“echipamentul de lucru”* deci și uniforma, bastonul sau tonfa, pulverizatorul de substanțe iritant-lacrimogene, mijloacele de avertizare sonore și luminoase și mijloacele de comunicare, atunci

când analizează aceste critici, într-o totală și evidentă contradicție cu considerentele expuse *supra*, Consiliul reține :

*"În raport de cele mai sus reținute se impune clarificarea cu asocierea D.L. nr. 1/2000, sub aspectul detalierii elementelor componente din cuprinsul cheltuielilor indirecte."*

În dovedirea celor susținute mai sus înțelegem să ne folosim de proba cu înscrisuri, probă pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei .

Vă adresăm totodată rugămintea de a proceda la judecarea cererii chiar și în lipsa părților legal citate .

Asocierea  
prin lider de asociere  
prin

**DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL CONSTANȚA**